

Betekenis

Samengesteld uit:

- 1] 'Evi-', afgeleid van Eva = 'vrouw' of 'moeder van alle volken' (Hebreeuws)

*

Eva; met Adam stamouder van alle mensen; † **ca 3500 v.Chr.?** Volgens de bijbel heeft God in den beginne de wereld geschapen en al wat er op is. Als hoogtepunt en sluitstuk schiep Hij de mens. Naar zijn beeld schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen. De man kreeg de naam Adam; de vrouw Eva.

Of zij nu echt bestaan hebben of symbolisch bedoeld zijn voor alle mensen, in hun lotgevallen weerspiegelt zich het levensgeheim van alle mensen.

De mensen zijn eigenlijk, in principe - de bijbel zegt 'in den beginne' - goed en gaaf. Dat is het allereerste wat er over de mensen wordt verteld. Maar mensen maken fouten; willen proeven van goed en van kwaad. En vanaf dat moment zullen ze merken, dat ze nooit meer de oude zijn; het goed én kwaad zit met ze verweven; onlosmakelijk. In het verhaal van Adam en Eva wordt verteld hoe ze plukken en eten van de vrucht van de Boom van de kennis van goed en kwaad.

De oorspronkelijke harmonie met God, met elkaar en met de aarde is verstoord en gebroken. Het paradijs is een verloren paradijs geworden. De schrijver van het verhaal schuift alle nare dingen in het leven onder de gevolgen van die zondeval: voor de aarde en heel de natuur, dat zij vaak weerbarstig is, en zich tegen de mensen keert; voor de man het werken in het zweet van zijn aangezicht; voor de vrouw het baren van kinderen onder hevige pijn; voor beiden het verlies van hun onschuld, gesymboliseerd in het bedekken van hun schaamte; en ook, dat zij doodgaan en terugkeren tot het stof van de aarde.

Dit is in feite de situatie van ons mensen tot op de dag van vandaag, suggereert de schrijver. Maar hij laat het niet bij deze sombere constatering. Hij biedt ook hoop aan, uitzicht op redding.

Op het eind van zijn verhaal wordt door God aan de vrouw beloofd, dat haar nageslacht ooit de kop van de slang zal verpletteren. Christenen hebben deze belofte vervuld gezien in de persoon van Jezus. Zij beschouwen het hele Oude Testament, alle als een hoopvol uitzien naar de verlosser. Het oude testament is in feite één lange weg van wachten op degene die als een licht komen moet in de duisternis van het mensenbestaan. Dat is Jezus. Hij is degene op wie al die mensen in het oude testament eigenlijk hebben zitten wachten, aldus de christenen.

Nu de christenheid met kerstmis Jezus' komst in de wereld viert als een licht in de nacht, heeft zij aan de vooravond van kerstmis de gedachtenis geplaatst van Adam en Eva: **feest 24 december**. Zij zijn daar het symbool van het wachten op verlossing; en tegelijk zijn zij symbool van alle mensen over wie Christus zijn licht heeft laten stralen.

Op oosterse Paasafbeeldingen is te zien hoe Jezus uit het dodenrijk tevoorschijn treedt, met de staf van de overwinning vaak bij zich; de poorten van de onderwereld liggen uit hun hengsels gelicht onder zijn voeten; soms met de sleutels ernaast. Met één hand trekt Hij al degenen die zaten in het Rijk van de Duisternis achter zich aan: voorop de eerste van hen allen: Adam, dikwijls met grijze haren afgebeeld. Meteen achter hem: Eva. En in hun gevolg alle andere gelovigen van het Oude Testament...

*

- 2] 'Anne-': variant van Anna; Hebreeuwse naam: 'genade', 'begenadigde', 'lieflijke', 'bevallige';

*

Anna van Jeruzalem, Palestina; oma van Jezus; † **1e eeuw. Feest 26 juli**.

Volgens de legende was zij de moeder van Jezus' moeder, Maria. Zij was gehuwd met Joachim. Met alle grote feesten begaf Joachim zich naar de tempel om daar een offer aan God op te dragen. Verdrietig was alleen dat ze geen kinderen hadden. Herhaaldelijk hadden ze God erom gesmeekt, en ze beloofden erbij dat ze het kind aan God zouden toewijden, zodat Hij erover kon beschikken, maar zonder resultaat. Intussen waren ze al oud geworden. Bij gelegenheid van het feest van de tempelwijding trok Joachim met een paar familieleden naar de tempel om een offer op te dragen. Anna bleef thuis. Maar toen de hogepriester hem tussen de andere joden in zag staan, sprak hij smalend: "Hoe durf jij, Joachim, tussen al die anderen te gaan staan? God heeft je immers gestraft door je geen kinderen te geven. En dacht je dan dat Hij je offer zou aannemen? Zorg eerst maar dat die schande van jou uit ons midden wordt weggenomen, dan mag je terugkomen om weer te offeren."

Beschaamd maakte Joachim dat hij wegwam. Hij durfde ook niet meer naar huis, bang dat hij daar met de vinger zou worden nagewezen. Hij verborg zich tussen de herders van Bethlehem. Daar verscheen hem een engel die hem aankondigde dat hij een kind zou krijgen: een meisje dat hij Maria moest noemen. En geef haar aan God, zoals je beloofd hebt. Ga naar Jeruzalem; daar zul je je vrouw Anna tegenkomen. Ze maakt zich erg bezorgd om je. Je zult haar treffen bij de Gouden Poort.

Zo ging de engel ook naar Anna. Haar verkondigde hij dezelfde vreugdevolle boodschap. Ook zij begaf zich op weg. Bij de Gouden Poort werd het een aandoenlijk weerzien. Die ontmoeting geldt als het moment, waarop Anna van Maria in verwachting raakte. In de middeleeuwen was ze bijzonder populair. Vele steden uit die tijd hebben wel een Annastraat. In Nederland zijn de plaatsen St-Anna, St-Annaland en St-Annaparochie naar haar genoemd. Zij is patrones van de huisvrouwen.